

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.512 van 25 maart 1999
in de zaak A. 78.684/VII-16.718.**

In zake : 1. Joris VAN WALLEGHEM,
2. Dorine VERGOTE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

de n.v. INAFZO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HONORÉ,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Kennedypark 4 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris VAN WALLEGHEM en Dorine VERGOTE op 20 mei 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 maart 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat zij hadden ingesteld tegen het besluit van 11 september 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de n.v. INAFZO van de vergunning voor het verder exploiteren en het veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een stortplaats klasse 1, gelegen aan de Ieperstraat 192 te Zonnebeke, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 1998, op welke datum de zaak voor onbepaalde tijd werd uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 10 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verzoekers, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. HONORÉ, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de n.v. INAFZO met een verzoekschrift van 12 juni 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Ten gronde

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekers aanvoeren :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte berokkent de verzoekende partijen tevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De eerste verzoekende partij ondergaat dat nadeel in hoofdzaak in zijn hoedanigheid van eigenaar van de aanpalende gronden en bewoner van een op circa 150 meter afstand gelegen huis. De tweede verzoekende partij lijdt het nadeel tevens als landbouwster-exploitant van het aanpalend bedrijf.

De aangevochten akte betreft een vergunning voor een wijziging, uitbreiding en toevoeging van een klasse I-stortplaats tot op de percelen, onmiddellijk palend aan deze van de verzoekende partijen, door storting van industriële afvalstoffen.

Zo'n uitbreiding door verdere storting van afvalstoffen berokkent op zich reeds ernstig nadeel aan de buurt, leefwereld en het uitzicht van de verzoekende partijen.

Een en ander is des te ernstiger daar er tussen de percelen van de verzoekende partijen en het geplande stort klasse I géén behoorlijke afzonderingsgordel of groenscherm bestaat, door de vergunningaanvrager slechts gedeeltelijk een groenscherm is aangebracht (hoewel in talrijke vroegere vergunningen een volledig groenscherm werd opgelegd) en het bezwaar

van de verzoekende partijen met betrekking tot gebrekkigheid van het groenscherm met de aangevochten akte werd verworpen. Daardoor hebben de verzoekende partijen rechtstreeks zicht op het geplande afvalstort. Dit geldt des te meer nu er wordt vergund in ophoging en het groenscherm erg beperkt werd opgevat.

Zo'n afvalstort brengt voorts een risico van een zeer ernstig en niet te herstellen nadeel met zich mee door het gevaar voor het grondwater. Dit wordt in het advies van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen van 3 december 1997 bevestigd. De Ieperiaanse kleilaag, waarin de put zich bevindt, heeft diverse breuklijnen, en deze klei heeft een verbrokkelde structuur en gelaagdheid. Dit laatste komt tot uiting in de aanwezigheid van zandige klei, een aantal meters onder de huidige stortplaats. De verzoekende partijen, die enkel over een eigen waterwinning beschikken, zouden, bij eventuele aantasting of bezoedeling van het grondwater, dan ook buitenmatige ernstige schade kunnen oplopen. De penetratieproblemen die worden veroorzaakt door de aard van de Ieperiaanse kleilaag worden overigens aangetoond door het wetenschappelijk rapport van de Universiteit Gent uit 1997 (Prof. K. WALRAEVENS), dat als bijlage wordt gevoegd.

Zoals uit het plan in bijlage blijkt, is de grens tussen de huidige kleiput en de eigendom van de verzoekende partijen amper enkele meters, en is zelfs een deel van hun landbouwgronden in de put weggezaakt. Een vergunning voor een afvalstort waarvan niet de precieze ligging ten aanzien van de eigendomsgrens is te bepalen, houdt daardoor ook een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in door het gevaar van verdere verzakkingen van deze landbouwgronden, of door het gevaar van een onvoldoende brede afzondering ten aanzien van de stortplaats, met gevaar van bezoedeling en schade aan de landbouwgewassen door overwaaiende bestanddelen van de gestorte industriële afvalstorten. Dat een en ander niet hypothetisch is, blijkt uit het feit dat op 5 november 1996 een massa gieteriezand en filterstof overwaaide van het nabijgelegen klasse 3-afvalstort. Eenzelfde vervuiling van de landbouwgronden door (gevaarlijke) industriële afvalstoffen kan de landbouwgronden duidelijk zeer ernstige schade berokkenen.

De stortplaats met industrieafval zal tevens ernstige lawaaihinder en reukhinder meebrengen. Een klasse 1-afvalstort brengt bijna onvermijdbaar stankhinder met zich mede. Bepaalde industriële afvalstoffen bezorgen op zich reukhinder. Het percolaatwater en de chemische reacties in het stort doen de rest. Zo'n geurhinder is uit zijn aard moeilijk te herstellen. Dat het risico van geurhinder ten gevolge van het stort tevens ernstig is, hoeft geen betoog.

Er is dus wel degelijk abnormale geurhinder, in tegenstelling tot de bewering van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie d.d. 2 januari 1998. Het verleden leert dat de milieu-inspectie niet optreedt tegen het niet-bevochtigen van stofferige afvalstoffen gezien dit niet expliciet in de vergunning is opgenomen. Ondanks alle argumentatie in het bezwaarschrift en beroepschrift is deze leemte weerom niet opgevuld door de vergunningverlenende overheid. Elke redelijke en verantwoorde tussenkomst van de verzoekende partijen wordt genegeerd.

Eind maart - begin april 1997 konden de verzoekende partijen en hun kinderen aldus nauwelijks ademen t.g.v. de stankhinder, wat vastgesteld werd door de politiecommissaris in een p.v.

Tenslotte draagt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten vergunning bij tot de sluipende verlegging van de ontginning en bijhorende stortactiviteiten naar de gronden van de verzoekende partijen toe. Door de minstens als onduidelijk te bestempelen vergunning, dreigt het afvalstort weerom enkele meters dicht bij het landbouwbedrijf van de verzoekende partij te liggen. De reeds geslagen bres in de percelen van de verzoekende partij spreekt boekdelen.

Eenmaal een afvalstof is gestort, is het uiterst moeilijk, zo niet onmogelijk om dat afval nog verwijderd te krijgen. De moeilijke herstelbaarheid van het nadeel spreekt dan ook voor zich";

2.2.2. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.2.2.1. De verwerende en de tussenkomende partij wijzen er terecht op dat de verstoring van het uitzicht slechts tijdelijk is, vermits de afvalstoffen bedekt zullen worden met een afdekkingslaag, waarop groenbeplanting zal aangebracht worden.

Eens die afdekking is voltooid is er ook geen gevaar meer voor "overwaaiende bestanddelen". Het wordt niet aannemelijk gemaakt dat er een reëel gevaar is dat tijdens de normale duur van de afhandeling van de annulatieprocedure de landbouwexploitatie van de tweede verzoekster een moeilijk te herstellen schade dreigt te ondergaan.

2.2.2.2. De verwerende en de tussenkomende partij verwijzen naar het advies van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen waarin wordt gesteld dat de inrichting gelegen is in een hydrogeologisch veilig gebied.

Daarenboven wijzen zij op de technische maatregelen die bedoeld zijn om schadelijke invloeden zoveel mogelijk te voorkomen : zijdelingse afdichting van de kleiputwanden, drainagesysteem, beschermfolie, en scheiding tussen percolaat- en hemelwaterstromen.

Wanneer het middel afgezet wordt tegen voormeld verweer, dient besloten te worden dat in dit verband geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aangetoond.

2.2.2.3. De verwerende partij voert terecht aan dat gevaar op verzakkingen, zo dit al reëel zou zijn, op de eerste plaats een gevolg is van de ontginning en niet van het volstorten van de putten.

2.2.2.4. De andere aangevoerde vormen van hinder, de lawaai- en de geurhinder, moeten onmiddellijk een einde nemen zodra de bestreden vergunning zou worden vernietigd.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat die hinder dermate groot is dat het tijdelijk moeten ondergaan ervan moeilijk te herstellen is.

2.2.2.5. De "sluipende verlegging van de ontginning en bijhorende stortactiviteiten naar de gronden van de verzoekende partijen toe", is op zichzelf geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voortvloeiend uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. INAFZO in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig maart 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.